

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 10109/2554

พนักงานอัยการจังหวัดนครปฐม โจทก์ นายกนิษฐกันต์ ศรีสุวรรณภักตร์ผู้ร้อง นายสมบัติ ศรีด้วงจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 173, ป.อ. มาตรา 80, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 288, ป.อ. มาตรา 371, ป.วิ.อ. มาตรา 137

ย่อ / หลักกฎหมาย

ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 173 วรรคสาม บัญญัติให้ศาลจ่ายเงินรางวัลแก่ทนายความที่ศาลตั้งตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมกำหนดและระเบียบคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม ว่าด้วยการจ่ายเงินรางวัลและค่าใช้จ่ายแก่ทนายความที่ศาลตั้งให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยตาม ป.วิ.อ. มาตรา 173 พ.ศ.2548 ข้อ 5 และข้อ 6 ซึ่งเป็นระเบียบที่ใช้แก่คดีนี้ กำหนดให้ศาลชั้นต้นเป็นผู้กำหนดเงินรางวัลให้ทนายความ โดยพิจารณาตามความยากง่ายของลักษณะคดีกับเทียบดูเวลาและงานที่ทนายความได้ปฏิบัติในการว่าคดีเรื่องนั้นๆ แล้วกำหนดให้ตามที่เห็นสมควรว่าจะให้อัตราขั้นต่ำหรือขั้นสูง หรือระหว่างขั้นต่ำขั้นสูง ตามตารางและอัตราขั้นต่ำขั้นสูงท้ายระเบียบโดยให้ส่งจ่ายเงินรางวัลเมื่อทนายความได้ปฏิบัติหน้าที่เสร็จสิ้นแล้วหรือเมื่อศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งแล้ว ในกรณีที่มีการดำเนินคดีในชั้นอุทธรณ์หรือฎีกา ให้ศาลชั้นต้นส่งจ่ายเงินรางวัลเพิ่มเติมให้ทนายความได้ตามที่เห็นสมควร ดังนี้ จึงเห็นได้ว่าระเบียบดังกล่าวกำหนดให้เป็นอำนาจเฉพาะของศาลชั้นต้นที่จะกำหนดเงินรางวัลให้ทนายความทั้งในการปฏิบัติหน้าที่ในศาลชั้นต้น ศาลชั้นอุทธรณ์ และศาลฎีกา ไม่ได้กำหนดให้ศาลชั้นอุทธรณ์หรือศาลฎีกามีหน้าที่กำหนดเงินรางวัลทนายความแต่อย่างใด เมื่อไม่ปรากฏว่าการใช้ดุลพินิจกำหนดเงินรางวัลทนายความของศาลชั้นต้นแก่ผู้ร้องต่ำกว่าขั้นต่ำหรือสูงกว่าขั้นสูงตามที่กฎหมายหรือระเบียบดังกล่าวกำหนด อันเป็นการแสดงให้เห็นว่าศาลชั้นต้นใช้ดุลพินิจผิดกฎหมายหรือระเบียบแล้ว ศาลชั้นอุทธรณ์ย่อมไม่อาจก้าวล่วงไปกำหนดเงินรางวัลทนายความให้แก่ผู้ร้องเพิ่มเติมได้

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องมาจากโจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 80, 83, 91, 288, 371 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 4, 7, 8 ทวิ, 72, 72 ทวิ จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำเลย จำคุก 10 ปี 12 เดือน จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 7 พิพากษากลับให้ยกฟ้อง โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาพิพากษากลับ ให้บังคับคดีลงโทษจำเลยไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นคดีถึงที่สุดแล้ว ผู้ร้องเป็นทนายความที่ศาลตั้งให้จำเลยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 173 ยื่นคำร้องขอให้ศาลชั้นต้นจ่ายเงินรางวัลทนายความให้ผู้ร้อง เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ในศาลชั้นฎีกาตามระเบียบ ศาลชั้นต้นมีคำสั่งว่า ผู้ร้องได้รับเงินรางวัลทนายความไปแล้ว 15,000 บาท ในชั้นนี้เพียงทำหน้าที่แก้ฎีกาเท่านั้น จึงจ่ายให้อีก 1,000 บาท ผู้ร้องอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 7 พิพากษายกอุทธรณ์ของผู้ร้อง ผู้ร้องฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 173 วรรคสาม บัญญัติให้ศาลจ่ายเงินรางวัลแก่ทนายความที่ศาลตั้ง โดยคำนึงถึงสภาพแห่งคดีและสภาวะทางเศรษฐกิจ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมกำหนด และระเบียบคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม ว่าด้วย

การจ่ายเงินรางวัลและค่าใช้จ่ายแทนความที่ศาลตั้งให้ผู้ต้องหาหรือจำเลย ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 173 พ.ศ.2548 ข้อ 5 และข้อ 6 ซึ่งเป็นระเบียบที่ใช้แก่คดีนี้ เนื่องจากระเบียบคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม ว่าด้วยการจ่ายเงินรางวัลและค่าใช้จ่ายแทนความที่ศาลตั้งให้ผู้ต้องหาหรือจำเลย ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 173 (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2550 ข้อ 8 ไม่ให้ใช้ระเบียบนี้แก่คดีซึ่งศาลได้มีคำสั่งให้จ่ายเงินรางวัลก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ และให้ใช้ระเบียบที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่ศาลมีคำสั่งให้จ่ายเงินรางวัลบังคับแก่คดีดังกล่าว ซึ่งกำหนดให้ศาลชั้นต้นเป็นผู้กำหนดเงินรางวัลให้แทนความ โดยพิจารณาตามความยากง่ายของลักษณะคดี กับเทียบดูเวลาและงานที่แทนความได้ปฏิบัติในการว่าคดีเรื่องนั้นๆ แล้วกำหนดให้ตามที่เห็นสมควรว่าจะให้อัตราขั้นต่ำหรือขั้นสูงหรือระหว่างขั้นต่ำขั้นสูง ตามตารางและอัตราขั้นต่ำขั้นสูงท้ายระเบียบ โดยให้ส่งจ่ายเงินรางวัลเมื่อแทนความได้ปฏิบัติหน้าที่เสร็จสิ้นแล้วหรือเมื่อศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งแล้ว ในกรณีที่มีการดำเนินคดีในชั้นอุทธรณ์หรือฎีกา ให้ศาลชั้นต้นส่งจ่ายเงินรางวัลเพิ่มเติมให้แทนความได้ตามที่เห็นสมควร ดังนี้ จึงเห็นได้ว่าระเบียบดังกล่าวกำหนดให้เป็นอำนาจเฉพาะของศาลชั้นต้นที่จะกำหนดเงินรางวัลให้แทนความทั้งในการปฏิบัติหน้าที่ในศาลชั้นต้น ศาลชั้นอุทธรณ์ และศาลฎีกา ไม่ได้กำหนดให้ศาลชั้นอุทธรณ์หรือศาลฎีกามีหน้าที่กำหนดเงินรางวัลแทนความแต่อย่างใด คดีนี้เป็นคดีที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่สิบปีขึ้นไปแต่ไม่ถึงประหารชีวิต จึงเป็นคดีประเภทที่ 2 อัตราเงินรางวัลแทนความขั้นต่ำคือเรื่องละ 6,000 บาท อัตราขั้นสูงเรื่องละ 40,000 บาท เมื่อปรากฏว่าศาลชั้นต้นพิจารณาตามระเบียบแล้วกำหนดเงินรางวัลแทนความให้ผู้ร้องรวม 16,000 บาท ซึ่งเป็นการใช้ดุลพินิจกำหนดเงินรางวัลตามที่กฎหมายและระเบียบระบุให้เป็นอำนาจของศาลชั้นต้น โดยเฉพาะตามที่เห็นสมควรแล้ว เมื่อไม่ปรากฏว่าการใช้ดุลพินิจกำหนดเงินรางวัลแทนความของศาลชั้นต้นแก่ผู้ร้องต่ำกว่าขั้นต่ำหรือสูงกว่าขั้นสูงตามที่กฎหมายหรือระเบียบดังกล่าวกำหนด อันเป็นการแสดงให้เห็นว่าศาลชั้นต้นใช้ดุลพินิจผิดกฎหมายหรือระเบียบแล้ว ศาลอุทธรณ์ภาค 7 ย่อมไม่อาจก้าวล่วงไปกำหนดเงินรางวัลแทนความให้แก่ผู้ร้องเพิ่มตามที่ผู้ร้องอุทธรณ์ได้ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 7 พิจารณายกอุทธรณ์ของผู้ร้อง ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วยในผล ฎีกาของผู้ร้องฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

เปรมใจ กิตติคุณไพโรจน์ · นพวรรณ อินทรมพรรย์ · ไชยงค์ คงจันทร์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/10109/2554>